

Pondelok 18. týždňa v Cezročnom období: Boh žehná našu štedrosť

Komentár na pondelok 18.
týždňa v Cezročnom období.
„Vy im dajte jesť!“. Ježiš
požehnáva našu štedrosť, či mu
dáme veľa alebo málo, všetko
znásobí. Daj nám väčšiu vieru!

Evanjelium (Mt 14, 13-21)

Keď Ježiš počul o smrti Jána Krstiteľa,
odobral sa odtiaľ loďkou na pusté
miesto do samoty. Ale zástupy sa o
tom dopočuli a pešo išli z miest za
ním. Keď vystúpil a videl veľký

zástup, zľutoval sa nad nimi a uzdravoval im chorých. A keď sa zvečerilo, pristúpili k nemu učeníci a hovorili:

„Toto miesto je pusté a čas už pokročil. Rozpusť zástupy, nech sa rozídu do dedín kúpiť si jedlo.“

Ale Ježiš im povedal:

„Nemusia nikam chodiť; vy im dajte jesť!“

Oni mu vraveli:

„Nemáme tu nič, iba päť chlebov a dve ryby.“

On povedal:

„Prineste mi ich sem!“

Potom rozkázal, aby si zástupy posadali na trávnu. Vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal chleby a dával učeníkom a učeníci zástupom. Všetci

jedli a nasýtili sa, ba ešte nazbierali dvanásť plných košov zvyšných odrobín. A tých, čo jedli, bolo asi päťtisíc mužov, okrem žien a detí.

Komentár

Evanjelium dnešnej svätej Omše nám opäť predstavuje Ježiša, ktorý hľadá samotu pri rozhovore s Otcom. K tomuto vzťahu, ktorý nám evanjelisti pripomínajú pred uskutočnením mnohých zázrakov, pristupujeme skryto a zároveň s bážňou a chvením, pretože ide o priblíženie sa k priepasti, ktorú nemôžeme skúmať. Je to sám Ježiš, kto nás pozýva, aby sme sa pozerali: chce, aby sme ho videli modliť sa a chceli sa modliť s Otcom: modliť sa ako deti (porov. Mt 14, 23; Mk 1, 35; 11, 24; Lk 5, 16; 6, 12; 9, 18; 11, 1). Ježišova „samota“ v modlitbe nám tiež hovorí, že tam, v

Otcovi, je všetko, čo potrebujeme, pokrm, ktorý nás zdokonaľuje. Ľudia, ktorí Ježiša najtesnejšie nasledovali, boli zmätení jeho dôvernosťou s Otcom. Ich srdcia, naplnené jeho spôsobom porozumenia, mysleli na potreby, ktoré považovali za najnaliehavejšie, a predsa nedokázali pochopiť, že existujú aj hlbšie potreby.

Ježiš odišiel na odlahlé miesto na člne, ostatní išli z miest. Náš Pán vie, ako sa „priblížiť“ k Otcovi, pozná cestu. On je Cesta. On nám ukazuje, čo je pravý pokrm a kde ho možno nájsť. Ježiš pristupuje k tomuto pokrmu, k Otcovej vôli, so srdcom plným Lásky, bez náznaku sebecka. Naše sebecko robí naše túžby malými, ale v Kristovi sú očistené a odhalené v celej svojej veľkosti. Evanjelium svätej Omše nám ukazuje Ježiša, ktorý nám túži dať to, čo potrebujeme, ale tiež túži urobiť to prostredníctvom toho, čo môžeme

ponúknuť jeden druhému, aj keď si
myslíme, že máme málo. Nech máme
čokoľvek, aj keď sa to zdá málo,
niekoľko chlebov a rýb, vždy to bude
obohatené samotným Ježišom
pomocou viery a lásky, s ktorou sa
delíme o to, čo sme a čo máme. Ježiš
požehnáva našu štedrosť: čas,
spoločnosť, oblečenie, vyučovanie,
modlitbu, návštevu. To sú naše
chleby a naše ryby, ktoré darované z
lásky a s láskou sú požehnané, ako
boli požehnané nádoba s múkou a
nádoba s olejom vdovy zo Sarepty,
ktoré sa nevyčerpali bez ohľadu na
to, koľko sa z nich vzalo (1Kr 17,
8-24).

Juan Luis Caballero // Allkindza
- Getty Images Signature

dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-
to-18/ (06.08.2025)